

andet fordi det ikke er forsynet med tilstrækkeligt Fodtøj, saa at det om Vinteren paadrager sig Sygdomme, og dette Krav smerter det mig som Lærer i allerhøjeste Grad at høre ærede Medlemmer i saa overordentlig høj Grad stille sig imod. Naturligvis kan man sige, at man ikke stiller sig imod det; man ønsker blot, at det skal overdrages til Kommunerne, til deres frie Skøn. Det var meget godt, hvis Kommunerne hidtil havde lagt for Dagen, at de var hidsige efter at opfylde deres ideelle Forpligtelser paa dette Punkt; men enhver, der virker i Skolens Tjeneste, ved, at det er ganske overordentlig ufyldstgørende, hvad der hidtil er gjort ad Frivillighedens Vej for paa tilfredsstillende Maade at bespise de Børn, man tvinger til at modtage Undervisning i Skolerne.

Ellinger: Det Angreb, jeg i Forgaars tillod mig at rette mod store Dele af det foreliggende Lovforslag, blegner efterhaanden ganske overfor de Angreb, der fra forskellige andre Sider er rettede mod det. Den højtærede Minister, lige saa lidt som andre Talere, har egentlig kunnet benægte, at den Skildring, jeg gav af den mærkelige økonomiske Tilstand i Øjeblikket, er rigtig. Thi de spredte Bemærkninger, som det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Hauge) fremsatte, var ikke meget værdifulde i saa Henseende. Og den højtærede Minister maa jo ogsaa indrømme mig, at Forholdene er, som jeg fremsillede dem. Den højtærede Minister ved Besked herom lige saa godt som jeg. Ministeren sagde, at han neppe kunde paaregne Højres Medvirken i denne Sag, og derfor vendte han sig til Venstre. Men i Dag hører man Lovforslagets Defensorer udtale, at Lovforslaget aabenbart ved dette sidste gaar en krank Skæbne i Møde, og saa vil det unægtelig se sort ud for Ministerens Forslag (*H. P. Hansen* [Randers Amts 1ste Valgkreds]: Og for Børnene!). Det kommer jeg til om lidt. Forholdene er for Tiden, som jeg har skildret dem. Det er intet Under, at Ministeren fører et overordentlig svagt Forsvar for sit Lovforslag, thi det er slet, det er uforsvarligt. Det er mig ganske ubegribeligt, at Ministeren har været at formaa til at gaa med dertil.

Det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup) rettede i Begyndelsen af sin Tale et Par Bemærkninger til mig i Anledning af, at jeg havde sagt, at der her forelaa en Statsopgave. Jeg tror, at

jeg ikke har udtalt mig tilstrækkelig fyldigt, saaledes at Misforstaaelse kan være Aarsagen. Jeg vil derfor sige et Par Ord derom. Jeg mener, det er umuligt at gaa den Vej, som Lovforslaget her tilsigter, ved Prisreguleringer gennem kommunal Foranstaltning. Jeg mener, at man kun i nævneværdig liden Grad kommer frem paa den Maade ad kommunal Vej. Dette er en Statsopgave, der paahviler de styrende, og som Ministeren her skyder fra sig. Men derom er jeg ganske enig med det ærede Medlem og andre ærede Talere, at naar Hjælpen skal ydes, er der ikke anden Vej at gaa end at yde den gennem de velindarbejdede Organisationer, man har. Jeg har selv nævnt disse i min Tale, og andre Talere har senere nævnt dem. Staten har jo for øvrigt truffet Bestemmelser for at lette Stillingen for Enkerne, og Indenrigsministeren har stillet sig meget velvilligt overfor den Henstilling, jeg gjorde ved første Behandling af Finansloven med Hensyn til Alderdomsunderstøttelsen, og har truffet Foranstaltninger, der kan bringe Hjælp dér. Det vilde være meget ønskeligt, om Ministeren vilde tage under Overvejelse at forbedre Forholdene ikke alene for de daarligst lønnede Statsfunktionærer, men ogsaa for de meget daarligt stillede Pensionister, der har meget lidt at leve af, og som er i en Alder, der, ligesom de alderdomsunderstøttedes, ikke sætter dem i Stand til at forøge deres Indtægter. Men skal der ellers bringes Hjælp ud til dem, der trænger, maa det ske gennem Hjelpekasserne, og der vil jeg meget gerne gaa med til, at Staten yder et meget rundeligt Tilskud under disse ekstraordinære Forhold, for at Hjelpekasserne kan løse den Opgave, der paahviler dem, og som for øvrigt er af højst forskellig Art rundt omkring i de forskellige Kommuner. Der er mange Kommuner, hvor der i Øjeblikket og mærkeligt nok ogsaa sidste Vinter var meget ringe Brug for Hjelpekassernes Virksomhed; men der er andre Steder, hvor Hjelpekasserne — og her i København Understøttelsesforeningen, der svarer dertil — har haft overordentlig meget at gøre. I saa Henseende tror jeg i Virkeligheden ikke, der er nogen Uoverensstemmelse mellem, hvad det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer har sagt, og hvad der er min Opfattelse.

Med Hensyn til Lovforslagets ubegribelige Bestemmelser om fremtidige Skatter i Kommunen har Ministeren og andre Talere omtalt, hvor forskellige Skatteprincipper der er i de forskellige Kommuner.